

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΝΙΟΥ

15 Ιουνίου 2008

**Η' Κυριακή από τοῦ Πάσχα «Ἡ ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς»
(Ἰωάν. 7, 37-52 καὶ 8,12)**

Πεντηκοστὴν ἑορτάζοντες, ἀδελφοί, «Πνεύματος Ἁγίου ἐπιδημία» ἀπολαμβάνουμε, γι' αὐτὸ καὶ εὐχαρίστως καὶ δυναμικὰ ψάλλουμε «εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν πνεῦμα ἐπουράνιον».

Εἶναι δὲ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα « Πρόσωπον» πολὺ ἀνώτερο ἀπὸ τὸ πρόσωπο ἄνθρωπος ἢ τὸ πρόσωπο «ἄγγελος». Εἶναι τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς Θεότητος, εἶναι ὁ ἕνας τῆς Τριάδος, ὁμοούσιος, ὁμόθρονος καὶ ἰσότημος πρὸς τὸν Πατέρα καὶ πρὸς τὸν Υἱό. Καὶ ὅπως ὁ Πατέρας εἶναι Θεὸς ἀληθινὸς καὶ ὁ Υἱὸς ἐπίσης Θεὸς ἀληθινὸς γεννώμενος ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, ἔτσι καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι Θεὸς ἀληθινός, ἐκπορευόμενος ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ. Τέλειος Θεὸς ὁ Πατέρας, τέλειος Θεὸς ὁ Υἱός, τέλειος Θεὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· πλὴν δὲν ὑπάρχουν τρεῖς θεοὶ ἀλλὰ ἕνας· μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἅγιος Γρηγόριος Θεολόγος «ἕνα τὰ τρία τῆ θεότητι καὶ τὸ ἕνα τρία ταῖς ιδιότησι». Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστήριον τῶν μυστηρίων, τὸ Μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος, γνῶση καὶ ἀπόλαυση τοῦ ὁποίου εἶναι προνόμιο ὅσων πιστεύουν καὶ «πίστις ἐστὶν ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων». (Ἐβρ. 11,1).

Ποιὸ εἶναι τὸ ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; Ὁ Πατὴρ δι' Υἱοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ποιεῖ τὰ πάντα. Σὲ ὅλα συνεργεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο. Ἄν ὁ Πατὴρ ὑπόσχεται καὶ προετοιμάζη τὸ ἔργο τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἂν ὁ Υἱὸς διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεώς Του καὶ τῆς Σταυρικῆς Του θυσίας τὸ ὑλοποιῇ ἀντικειμενικά, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κάνει τὴν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐξασφαλισθεῖσα σωτηρία προσωπικὸ κτῆμα κάθε πιστοῦ.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο παραμένει στὴν Ἐκκλησία, φωτίζοντας, διδάσκοντας καὶ προφυλάσσοντάς τὴν ἀπὸ τὴν πλάνη, ὀδηγώντας τὴν «εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθεια» «Θεὸς καὶ θεοποιῶν».

Ἀδελφοί μου, ἡ πρὸ Χριστοῦ ἐποχὴ ἀνήκει κατ' ἐξοχὴν στὸν Πατέρα. Ἡ ἐποχὴ τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ ἀνήκει ἰδιαίτερως στὸν Υἱό, τὸν Χριστό. Ἡ ἐποχὴ ἀπὸ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ μετὰ ταῦτα εἶναι περίοδος πού ἀνήκει κατ' ἐξοχὴν στὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Καὶ εἶναι πολλοὶ σήμερα πού ἀγνοοῦν τὴν προσωπικότητα καὶ θεότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ δὲν τιμοῦν ὅσο πρέπει τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος. Εἶναι βέβαια καλὸ καὶ ἅγιο

καὶ εὐλογημένο νὰ κηρύττουμε τὸ ἔργο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀσφαλῶς καλὸ νὰ παραλείπουμε τὸ ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶναι ἅγιο καὶ εὐλογημένο συχνὰ νὰ στρέφουμε τὸ νοῦ πρὸς τὸν Πατέρα, «τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέμενοι», ὅμως εἶναι ἔλλειμμα, εἶναι κακὸ νὰ μὴ σκεφτόμαστε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὸ τρίτο τοῦτο Θεῖο πρόσωπο, τὸ «ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον καὶ ἰσότιμον» πρὸς τὰ ἄλλα δύο πρόσωπα. Ἄν λησμονοῦμε ἢ ἀμελοῦμε ἰσάξια νὰ λατρευοῦμε καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τότε ἡ λατρεία μας εἶναι ἀτελὴς καὶ θαρρῶ πὼς αἰτία τῆς φτώχειας μας σὲ πνευματικὰ χαρίσματα εἶναι ἀκριβῶς τὸ ὅτι δὲν τιμοῦμε ὅσο πρέπει τὴν πηγὴ τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων, τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Βασιλεῦ οὐράνιε Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, ὁ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰ ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

[dkpdf-button]